

POSUDEK VEDOUCÍHO NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Diplomant: Bc. Filip Turčáni
Téma: Obchodní závazkové vztahy (komparace v poměrech EU, historie a současnost)

Diplomant předložil na Katedře obchodního práva Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni v akademickém roce 2015/2016 diplomovou práci na výše uvedené téma.

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu práce s jinými díly 0 %. Ani při vlastním přezkumu nebylo zjištěno nic, co by vedlo k podezření z plagiátorství.

Diplomant řádně užívá dostupnou relevantní českou odbornou literaturu a řádně z ní cituje, i když v relativně velmi omezeném záběru; celá řada děl významných autorit nauky obchodního obligačního práva (např. J. Bejček, K. Eliáš, I. Štenglová, I. Pelikánová, S. Plíva aj.) není využita vůbec. Stejně tak diplomant velmi důsledně ignoruje díla starší nauky obchodního obligačního práva (např. F. Rouček, J. Sedláček, A. Wenig aj.), a to i přesto, že zejména slavnou práci J. Sedláčka o obligačním právu má dokonce výslovně zahrnutou i v zadání diplomové práce.

Nesporným kladem práce je její komparativní charakter. Vlastní komparace však zabírá jen relativně malou část práce, což je škoda; konkrétně jde o komparaci se slovenskou (s. 36-41), německou (41-45) a rakouskou právní úpravou (s. 45-49). V daném kontextu je třeba ocenit, že diplomant využívá řadu zahraničních, zejména německojazyčných publikací, a to nikoliv pouze formálně. Pozitivem je i využití judikatury EU a rakouské judikatury, byť v obou případech bohužel pouze jedenkrát (s. 47-48). K širší komparaci v rámci EU ve smyslu bodu 5 Zásad pro vypracování diplomové práce ze dne 11. května 2015 však bohužel nedošlo. Do práce je však zařazena i komparace historickoprávní.

V práci se nacházejí některé další nedostatky.

Je možno pochybovat o tvrzení diplomanta, že závazkové právo mj. napomáhá k narovnání újmy (s. 17); diplomant zde směšuje škodu a újmu, když zpravidla jde o náhradu majetkové škody.

Určitou výhradu lze též vznést vůči zpravidla zcela doslovnému přecitování partií z děl jiných autorů (s. 20 aj.). I když tento postup není vysloveně chybný, přesto by bylo vhodné, aby autor do práce vložil více vlastní autorské invence. V důsledku autorem zvoleného přístupu totiž práce působí až příliš kompilativně; to platí tím spíše, že v některých místech se vlastní autorův text téměř ztrácí (např. s. 31).

V zjevném rozporu s § 419 NOZ je tvrzení, že i spotřebitelské závazkové právní vztahy jsou obchodními závazkovými vztahy (s. 25).

Na některých místech diplomant používá nesprávný veřejnoprávní pojem „účastník smlouvy, resp. účastník soukromoprávního vztahu“ (např. s. 35).

Autorovi lze vytknout, že většina jeho citací po formální stránce nesplňuje žádnou z existujících citačních norem.

Rovněž tak je třeba poukázat na příležitostné překlepy; např. „poždavky“ (s. 36), „vprávní“ (s. 55), „obchodné závazkovým vztahům“ (s. 56) aj.

Otázky k obhajobě:

1. Jaké koncepční změny právní úpravy obligací v NOZ ve vztahu k podnikatelům pokládá diplomant za zjevně nevyhovující praktickým potřebám právním?
2. Je v právních řádech zkoumaných států právní institut, který by bylo vhodné zakomponovat do právní úpravy obligací v NOZ de lege ferenda?

Závěr:

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem lze diplomovou práci doporučit k obhajobě; navrhuje se klasifikace „velmi dobře“.

V Plzni, dne 3. dubna 2016


doc. JUDr. Tomáš Dvořák, PhD.